

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir Vadaktėlių Šv. Jono
Nepomuko parapijų leidinys

MARIJOS LEGIONAS

Kas mes?

Dievo Motina Marija kviečia visus, kas tik Ją myli, sekti paskui Ją ir nešti Kristaus gerąją naujieną visiems.. Marija nori, kad visi Jos vaikai išpažintų Jos mylimąjį sūnų Jėzų Kristų ir būtų išgelbėti. Kristus pasakė savo mokiniams „Eikite ir padarykite mokinius visų tautų žmones“ (MT 28,19).

Marijos Legionas yra tarptautinė katalikų pasauliečių draugija įkurta 1921 m. Dubline, Airijoje. Iš ten sklinda po visą pasaulį nariai su vyskupu ir parapijos klebonų leidimu dirba gailestingumo darbus. Legionieriai padeda kiekvienam žmogui atrasti Dievą. Nariai pasižymi ypatinga Dievo Motinos meile ir ragina uoliai kalbėti Rožinį.

Lietuvoje pirmasis Marijos Legiono prezidiumas buvo įkurtas 1992 m. Kretingoje. Jį įkūrė pasaulietė legionierė Marytė Smilgaitė, gyvenanti JAV. Ji atvyko į Lietuvą, kaip Marijos Legiono tarybos Dubline pasiuntinė.

Viešėdama Lietuvoje 4 metus, ji lankė parapijas ir plėtė Marijos Legiono veiklą. Šiandien Marijos Legionas veikia visose 7 vyskupijose ir turi apie 700 aktyvių narių ir apie 17000 maldos pagalbininkų. Visose vyskupijose įsteigta 10 Curia – Marijos Legiono tarybų. Jų sudėtyje yra keliolika prezidiumų. 2003.09.31 dieną įkurtas Comitium Kauno arkivyskupijoje. Jis apjungė visas Curia ir Prezidiumus Lietuvoje. 2009.12.20 dieną Telšių vyskupijoje įsteigtas antrasis Comitium, kurio sudėtyje – 4 Curia.

Kokius apaštalavimo darbus dirbame?

Legionieriai susirenka kiekvieną savaitę sutartu laiku. Susirinkimas prasideda malda į Šventąją Dvasią. Kalbamas rožinis. Pateikiamos atliktų darbų ataskaitos. Po kunigo kalbos kiekvienas narys gauna tolesnę užduotį kitai savaitei. Legionieriai dirba poromis 2 valandas savaitėje.

- Naujakurių, jaunavedžių, jaunų šeimų, vienišų, ligonių ir senolių lankymas.
- Bendravimas su prieglaudų ir vaikų namų gyventojais, kaliniais.
- Ligonų paruošimas kunigo aplankymui.
- Vadovavimas katalikiškoms organizacijoms.
- Visų formų katekizacija.
- Naujų narių M. Legionui ir kitoms katalikiškoms organizacijoms ieškojimas.
- Kvietimas į pamaldas, parapijos renginius.
- Katalikiškų laikraščių, žurnalų ir knygų platinimas.

Marijos Legiono nariai apaštalauja vidinėje vienybėje su Marija, kuri Šventos Dvasios galybės veikimu pradėjo Dievą – Žmogų: kaip ji buvo istorinio Kristaus Motina, taip ji ir yra mūsų gyvenančio mistinio Kristaus, t.y. Bažnyčios Motina.

Legionierius pasiaukoja Jai tokiu būdu, kad Marija per Ją galėtų toliau taip motiniškai rūpintis gyvuoju Kristumi, kaip anuomet savo dieviškuoju Sūnumi Nazarete.

Panevėžio m. vysk. Marijos Legiono „Malonių Tarpininkė“ Curija kviečia visų parapijų Marijos Legiono narius ir tikinčiuosius į Krekenavos baziliką Kovo 25 d. į „ACIES“ šventę.

11²⁰ - rožinis ir M. L. maldos

12⁰⁰ - Šv. Mišios

13⁰⁰ - pasiaukojimas Dievo Motinai Marijai.

Po maldų kviečiame visus į kultūros namus agapei.

Mielieji,

Liturginių metų ciklas pakviečia į keturiasdešimties dienų Gavėnios kelionę. Tai laikas, kuriame esame kviečiami iškelti ne į tolimą kraštą, ne į nežinomą vietą, bet kelionė, kurioje kviečiami iš naujo atrasti save mylinčio Dievo šviesoje, kitaip tariant, Gavėnia yra kvietimas atsiversti, pasikeisti, iš naujo pažvelgti į save, į savo santykius su savimi, kitais ir Dievu. Gavėnios priemonės – karštesnė malda, pasninkas ir artimo meilės darbai – yra skirtos padėti mums įprasminti savo gyvenimą, padovanojant jį ir aukojant dėl kitų, taip, kaip padarė Jėzus. Karštesnė malda mūsų bendruomenėje pasireiškia galimybe penktadieniais ir sekmadieniais dalyvauti Kryžiaus kelyje, sekmadieniais giedant Graudžius Verksmus, o taipogi teko girdėti, kad kai kurie parapijiečiai yra pasidaliję žemaičių Kalvarijos kalnų stotis ir taip bendruomeniškai melddamiesi apmąsto Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančią. O kur dar Gyvojo Rožinio, Marijos Legiono nariai, kurie kasdien kalba rožinį ir taip pat tie, kurie pasinaudodami „Magnificat“ leidiniu kasdien meldžiasi su šventuoju raštu.

Atrodo, kad karštesnės maldos progų mums kaip ir netrūksta, o kaip sekasi pasninkauti? Gavėnios pradžioje buvo paaiškinta, kad pasninkas, kuriam esame kviečiami Gavėnioje, tai ne tik susilaikymas nuo mėsinių valgių penktadieniais, ar sumažintas valgio kiekis. Pasninką reikėtų suprasti ir kaip laisvanorišką susilaikymą ar atsisakymą kokios tai teisėtos gerovės vardan kito. Pasninkauti galime ir mažiau žiūrėdami televizorių, ir mažiau vartodami skanumynų, ir susilaikydami nuo nereikalingų kalbų ar smalsavimų, svarbiausia, kad pasninkaujant būtų stengiamasi taip apriboti save, kad kuo daugiau liktų vietos Jėzui ir artimui. Negaliu nepaminėti tų, kurie Gavėnios pasninko dvasioje, galbūt nuskriausdami patys save, ar atsisakydami kokio kito malonumo, dalį savo asmeninių ar šeimos lėšų, pajamų, paaukojo Krekenavos bazilikos šildymui. Tai irgi Gavėnios pasninko vaisiai, kurie nelieka Dievo nepastebėti ir įspaudžia mūsų sielose rūpesčio artimu antspaūdą.

Kaip supratote, pasninkas yra labiau sietinas su dvasine nauda sau, o medžiagine – artimui. Čia prieiname prie trečiosios Gavėnios laiko priemonės – artimo meilės darbų. Bažnyčioje neįsako mums kokie konkrečiai yra tie darbai, tačiau iš katekizmo pamokų turėtume prisiminti, kad yra septyni geri darbai kūnui ir sielai. Kviesčiau susirasti katekizmą arba atsiversti maldaknygę ir ten dar kartą prisiminti kas tai per darbai. Ne tik prisiminti Gavėnioje, bet ir ne Gavėnios laikotarpiu kviečiu juos daryti!

Dar viena svarbi Gavėnios laiko dvasinė priemonė – gerai apvalyta sąžinė. Toks sąžinės apvalymas – geros ir nuoširdžios išpažinties pasekmė. Gavėnios laike (iki šv. Velykų) pasistenkime pasinaudoti vykstančiomis rekolekcijomis, susitaikymo pamaldomis, kuriose galime patirti gydančią ir išlaisvinančią Dievo gailingumą. Atėjęs pavasaris pradžiugins mus vieversiais, sprogstančiais medžių pumpurais, žaliuojančiom pievom – tai ženklas, kad atgimsta ir bunda gamta ir mes patys turime dalyvauti tame atgimime. Nebūkime pasyvūs stebėtojai tų pokyčių ir darbų, renginių ir planų, kurie vykdomi Krekenavos bazilikos, Upytės ar Vadaktėlių parapijose. Savo talentais, gabumais, įžvalgomis, darbu, auka ir malda, geranoriškai prisidėkime prie savo bažnyčios, jos aplinkos, šio krašto gyvenimo ir tikėjimo sąlygų gražinimo ir puoselėjimo.

Kviečiu ypatingai Upytės tikinčiuosius įsitraukti į šio laikraščio leidybą savo straipsniais, idėjomis ir mintimis. Galbūt ir Vadaktėliuose atsiras kas nors, kas išdrįs su mumis visais pasidalinti tos parapijos įdomia istorija ir šios dienos aktualijomis. Tegul tarp mūsų bus mažiau kalbų ir apkalbų, viso to juodulio, kurį dažnai randame mus supančiose masinės informacijos priemonėse. Šiandieninis krikščionis katalikas privalo būti įžvalgas pasirinkdamas kokią spaudą, televizijos kanalą ar laidą, radijo stotį klausosi jis pats ar jo šeima. Stenkimės kaip galima labiau neužteršti savo minčių ir širdžių vienadienių „žvaigždžių“ skandalais ir skandaliukais. Ieškokime bažnyčios šventųjų ir tautos didvyrių gyvenimuose tikro pavyzdžio, įkvėpimo ir paskatos būti Dievą ir Tėvynę mylinčiais žmonėmis.

Džiaugiuosi visais piligrimais, kurie aplanko Krekenavos baziliką ir joje esančią stebuklingąjį Dievo Motinos su kūdikiu paveikslą. Tegul pas Mariją – Malonių Versmę paguodą ir užtarimą atranda visi, kurie jos šaukiasi. Dėkingas krekenaviečiams, kurie taip gražiai ir svetingai pasirūpina apsilankančiais piligrimais.

Gavėnios susikaupime, kartu su jumis laukiantis džiaugsmingų šv. Velykų

Vasario 16-ąją šventėme Krekenavos bazilikoje

Angelė Pranaitytė

Vasario 16 d., Lietuvos valstybės paskelbimo dienos proga, Krekenavos bazilikoje vyko Šv. Mišios. Buvo meldžiamasi už mirusius savanorius, Joną Žilevičių, Antaną Rušą, taip pat, kovojusius už Lietuvos laisvę, tikėjimo laisvę ir bažnyčią, tose kovose žuvusius krekenaviečius.

Į Krekenavos baziliką susirinko nemažas burys žmonių. Klebonas Gediminas Jankūnas pasakė labai prasmingą pamokslą.

Jis kalbėjo: „Mes neturime kitos Tėvynės, tik tą žalumą, tuos laukus, tą pralietą už Laisvę kraujo spalvą Lietuvos vėliavoje. Seneliai atsimena, kaip buvo anksčiau švenčiama vasario 16-oji. Visos organizacijos ateidavo klausyti Šv. Mišių, o dabar... Dabar kalbame ne apie sąžiningumą, dorą, o apie pinigus, apie tai, kas ką mums yra skolingi. Dalis žmonių nežino ką daryti su laiku - žiūri televizorių, dykinėja, o žemės plotai dirvonuoja. Kas tada ta žemė, jei nei proto, nei širdies neįdedi.

Tėvynė tai žmonės, kurie myli savo kraštą, didžiuojasi, kad yra lietuviai. Nesvarbu, kad gal ir ne taip gražu kaip kitur, bet tai yra mūsų Tėvynė. Dabar lietuviai tapo manipuliantu. Žiūri kaip ką nugvelbti, vogti iš savo pačių, vogti savo moralės, savo principų kaina. Lietuva Tėvynė prasideda nuo mūsų širdies ir nuo mūsų proto. Lietuva tai mes.

Dėkoju, kad šaltą dieną susirinkote į baziliką. Tikiu, kad Lietuva turi dabartį ir turi ateitį. Ji sietina su Švč. M. Marijos globa ir Dievo užtarimu.“

Giedojome Lietuvos himną ir poeto Maironio „Lietuva brangi“. Šią Maironio giesmę giedoti per šventes Krekenavoje klebono G. Jankūno iniciatyva tapo tradicija.

Po Šv. Mišių žmonės sveikino vieni kitus. Nuvykome į Švenčiuliškio kapines uždegti žvakučių prie paminklo savanoriams, partizanų kapų, Jono Žilevičiaus ir Antano Rušo. Uždegėme žvakelę ir prie paminklo kovotojams už Lietuvos Laisvę Krekenavos miestelio aikštėje.

Krekenavos tikinčiųjų bendruomenė atsisveikino su Jonu Tautkumi

Angelė Pranaitytė

Vasario 28. d. sulaukęs 101 metų mirė ilgametis Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bažnyčios choristas Jonas Tautkus, chore giedojęs apie 70 metų. Gimė Jonas Tautkus 1911m. vasario 6 d. Glitėnų kaime, Krekenavos valsčiuje, valstiečių šeimoje. Jonas Tautkus buvo parapijos tarybos narys, dalyvavo tvarkant parapijos reikalus. Jonas buvo uolus katalikas, pagrindinis giedotojas laidotuvėse, labai visiems reikalingas žmogus. Nuėjęs į laidotuves visada rasdavai giedantį Tautkų Joną. Jis turėjo gražų balsą, mokėjo daug giesmių ir dainų, kurias skyrė Dievui ir Tėvynei. Buvo Lietuvos Tėvynės patriotas.

Šv. Mišias už velionį Joną Tautkų aukojo Krekenavos bazilikos rektorius kun. dr. Gediminas Jankūnas. Jis kalbėjo: „Laidotuvės būna sunkios ir būna lengvos. Sunkios laidotuvės - kada velionis būna nelankęs bažnyčios, ateidavęs tik per didžiasias šventes, nesimeldęs. Nors jį palydi daug žmonių, bet ir tie nesimeldžia, nežino kaip elgtis bažnyčioje. Sunku laidoti tokį žmogų, nes jis nebūna susitaikęs su Dievu. Lengvos laidotuvės - kai žmogus gyvendamas mylėjo Dievą, įrodydamas tai savo darbais. Velionis Jonas lankė bažnyčią, giedojo bažnyčios chore, meldėsi.

Šios laidotuvės yra lengvos. Jonas buvo tikėjimo šviesuolis. Kunigams ir tikėjimo bendruomenei gaila atsisveikinti su tokiu žmogumi.“

Į kapines velionį Joną Tautkų palydėjo kanauninkas

Petras Budriūnas.

Giesmininkės, su kuriomis Jonas giedodavo „Amžiną atilsį...“ daugeliui,

Vanda Gaskaitė ir Benedikta Sarafinienė, laidojant giedojo giesmes.

Atsisveikinimo kalbą prie velionio Jono kapo, kanauninkas Petras Budriūnas

pradėjo Maironio žodžiais:

„Aš norėčiau prikelti nors vieną senelį,

Iš kapų milžinų,

Ir išgirsti nors vieną, bet gyvą žodelį iš senovės laikų.

Velionis dar buvo tas žmogus, kuris prisiminė Maironį, kunigavusį Krekenavoje ir galėjo daug ką papasakoti apie senuosius laikus. Jonas kiekvieną sekmadienį dalyvaudavo Šv. Mišiose, giedodavo bažnyčios chore, giedodavo ir rožančių metinėse maldose už mirusius. Jisai sugebėdavo skambinti bažnyčios dviem varpais. Dabar niekas to nebesiima daryti.

Dėkoju Jonui Tautkui, kad taip ilgai buvo su mumis, dėkoju Dievui, kad jam leido taip ilgai būti su mumis.“

Tautkus Jonas atgulė šalia savo tėvelių ir sesers Genės, taip pat gyvenusios 100 metų. Jis gyveno prasmingą gyvenimą ir paliko šviesius prisiminimus jį pažinojusiems.

Kaip Krekenava Užgavėnės šventė

Lietuvių k. mokytoja Rima Balčiuvienė

„Žiema, žiema, lauk iškiemo“, - taip skanduodami į Krekenavos miestelio centrą patraukė persirengėliai – gimnazijos 5-10 klasių mokiniai. Vasario 21 d. jie buvo pasiryžę išvaryti trumpai, bet galingai siautėjusią žiemą (nors ne visiems pastaroji buvo įkyrėjusi savo šalčiu ir sniegu, galbūt net atvirksčiai – tebeviliojo smagiomis pramogomis ir įvairiausiomis atrakcijomis). Bet Užgavėnės yra Užgavėnės, ir kviesliai (II a klasės mokiniai) su didžiuliu pulku persirengėlių visus kvietė linksintis, kad žiema neužsibūtų ir iš pavasario laiko neatsikotų, kad visokios nelaimės namus aplenktų, kad kitais metais derlius gausus užderėtų. Tad prie Krekenavos kultūros centro prasidėjo tikras persirengėlių šėlsmas! Buvo čia visko: ubagai graudino savo sunkia dalia (6a kl.) čigonės būrė ateitį (8b kl.), o čigonai arklį pardavinėjo (7b kl.); žydeliams nepritrūko nei iškalbos, nei proto (Ib kl.); vaistininkai vengrai siūlė vaistų nuo visų ligų (6b kl.); triukšmingas netikras vestuves pakėlė 7a klasės mokiniai; moderniai ožį- gigantą melžė I a gimnazijos klasė... Akordeoną, pergaldamas vėją, virkdė Arnas Vasiliauskas (I b kl.), dainomis saulę kvietė 5 klasės mokiniai, vadovaujami muzikos mokytojos Virginijos Kavaliauskienės. Šventėje dalyvavo, tiesa, pakeitęs įvaizdį ir visai neatpažįstamas,

Krekenavos

Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų mažosios bazilikos klebonas Gediminas Jankūnas, miestelio gyventojai. Taip bendromis jėgomis buvo bandoma išgąsdinti Žiemą, padėti ne tik saulei pabudinti žemę, bet ir žmogui dvasiškai atsigauti, kad, apsivalę namus, o svarbiausia - savo vidų, galėtų šv. Velykas švęsti.

Kokios Užgavėnės be Lašininio ir Kanapinio! Jais tapo Deividas Šiuišys ir Aivaras Rudis. Prasidėjus dvikovai atrodė, kad Kanapinis neturi jokių šansų laimėti – toks liesas buvo! Visai kitoks Lašininis – dešros ant pilvo, dešros pakaklėj, dešros ant rankų... Deja, nors ir labai stengėsi Lašininis, dešromis ir visokiu kitoku riebiu maistu viliojo, Kanapinio nenurungė nei traukiant virvę, nei mušantis su maišais. O Žiema padūko, pamačiusi pralaimėjusį Lašininį – tokią pūgą sukėlė, žemę su dangum maišė! Bet persirengėliai atsigėrę Krekenavos seniūnaičio Aniceto Kačinsko ir regioninio parko vyriausiosios specialistės Linos Juozaitienės išvirtos arbatos (kaip visi buvo dėkingi už šį karštą gėrimą!) toliau šoko, žaidė, voliojosi sniege, mėtėsi gniūžtėmis... Prieš ilgą gavėnią dar kartelį sočiai prisišveitę blynų, riebių dešrų, sudegino Morę – žiemos ir tamsos simbolį, taip skelbdami apie norą sulaukti gražaus pavasario ir tikėjimą, kad „Pikti čėsai pražuvo“, kaip rašė poetas A. Strazdas, ir bus „Vis jau kitaip, neg buvo.“

Mieli parapijiečiai,

Artėja didžioji Mūsų tikėjimo šventė – šv. Velykos!

Prisikėlęs Jėzus Kristus laukia mūsų visų: ir jaunų, ir senų, ir didelių, ir mažų.

Labai kviečiame kuo gausiau dalyvauti procesijoje, ypač šv. Velykų rytą.

Kartu su šventomis moterimis iš Evangelijos skubėkime
džiaugsmingai pasveikinti Jėzų.

Tai mums didi garbė, tikėjimo liudijimas,
amžinybės išraiška.

Norintys dalyvauti procesijoje, kreipkitės į seselę Loretą.

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikos pastoracinės ir ekonominės tarybos nariai:

1. Daiva Adamkevičienė (Žibartoniai)
2. Nijolė Adamkevičienė
3. Ilona Dauderienė
4. Stefanija Gudaitienė
5. Aldona Juozapaitienė
6. Gediminas Kaspariūnas
7. Kęstutis Kavaliauskas
8. Albinas Klimkevičius
9. Irena Kvedienė
10. Antanas Mačiūnas (Linkaučiai)
11. Vygandas Meškauskas (Rodai)
12. Danutė Miškinienė (Rodai)
13. Petras Mitrikas
14. Sigita Rudienė
15. Akvelina Poguzinskienė
16. Bronius Perevičius
17. Gema Plėštytė
18. Angelė Pranaitytė
19. Vincas Šatas
20. Bronė Varkulevičienė

Kiekvienio mėnesio pirmą pirmadienį, po vakarinių Šv. Mišių, renkasi minėti tarybos nariai, kurie kartu su klebonu Gediminu Jankūnu svarsto dvasinius ir ekonominius parapijos klausimus. Šiuo metu vyksta dideli darbai: bazilikos apšildymo keitimas ekonomiškėsiu, prie pabaigos artėja altarijos remontas, tvarkoma bazilikos apsaugos sistema, nuosavybės pripažinimo dokumentacija, rūpinamasi apšvietimu ir t.t.

Šiuo metu labai aktualu kiek lėšų bus suaukota bazilikos apšildymo skolai padengti. Auką galima paduoti bet kuriam pastoracinės tarybos nariui, kuris aukotojui grąžins kvitą apie aukos priėmimą.

Klebonijos apšildymui sekantiems metams reikalingos malkos apie 30 metrų.

**KVIEČIAME PARAPIJIEČIUS PADĖTI
IŠLAIKYTI DVASINĖS KULTŪROS ŽIDINĮ -
BAZILIKĄ.**

2011 ir 2012 metų vasario mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

	Krekenavos, Lt		Upytės, Lt	
	2011 m.	2012 m.	2011 m.	2012 m.
Rinkliavos	727	1239	520,5	393

Specialios naujos formos prašymo blankai (forma FR0512 (02)) nemokamai išduodami visuose Mokesčių inspekcijos skyriuose, juos galima atsisiųsti iš <http://www.vmi.lt/formos/>.

Užpildytą ir pasirašytą formą FR0512 galite siųsti į savo Mokesčių inspekciją paštu. Įdėkite ją į voką, užklijuokite ir pasirašykite ant voko klijuojamos linijos taip, kad nebūtų įmanoma atplėšti nepažeidus parašo vientisumo. Siųsti adresu: VMI prie FM, Deklaracijų tvarkymo skyriui, Neravų g. 8, LT 66402 Druskininkai. Užpildytą formą FR0512 galite pristatyti tiesiai į Mokesčių inspekciją. Voko nereikia - ją įmeskite į specialiai paruoštas dėžes, eilėje laukti tikrai nereikės.

Jeigu turite elektroninės bankininkystės sutartį, galite pasirinkti elektroninį deklaratavimą per savo internetinį banką. Tada bankas Jus perkels į Valstybinės mokesčių inspekcijos svetainę kartu su Jūsų tapatybės patvirtinimu ir visais pagrindiniais asmens duomenimis, o jei to patys padaryti nemokate, galite ateiti į Krekenavos kleboniją, kur Jums tai padaryti padės referentė Eglė.

**Kviečiame šiais metais skirti
2 % pajamų mokesčio
Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapijos
išlaikymui.**

Šiam tikslui reikia užpildyti nustatytos formos prašymą.
Prašymo formą ir išsamesnę informaciją galite rasti prie stalelio
bažnyčios gale.

Nuoširdžiai dėkojame visiems tikintiesiems,
kurie savo parama ir aukomis gali prisidėti prie parapijos
išlaikymo.

Bazilikos rektorius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčia

Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčia yra Panevėžio rajone, Upytėskaime, 6 km į pietryčius nuo Naujamiesčio, prie Panevėžio-Krekenavos kelio. Medinė. Pastatyta 1878 m. Liaudies architektūros formų, turi neobaroko bruožų.

Iki 1595 m. Upytėje pastatyta evangelikų reformatų bažnyčia. Ji sunyko po 1665 m., mirus paskutiniam Čičinskų giminės palikuoniui. Upytės katalikų koplyčia 1742 m. paskelbti atlidai. Nuo 1849 m. rašytos metrikų knygos. Klebonas Felicijonas Bytautas su parapijiečiais 1878 m. pastatė dabartinę

medinę bažnyčią. 1895 m. įsigyti Kryžiaus kelio stočių paveikslai. 1927 m. stogas apdengtas skarda. 1937 m. nudažytas bažnyčios vidus ir išorė.

Bažnyčia liaudies architektūros formų, turi neobaroko bruožų, kryžminio plano (19,2x8,5 m), su trisiene apside ir 2 bokšteliais, įrengti trys altoriai, yra 8 registų vargonai. Šventoriaus tvora akmenų mūro. Prie jos prišlieta medinė 3 tarpinių varpinė.

Kviečiame Upytės parapijos tikinčiuosius aktyviau bendradarbiauti rašant straipsnius, poeziją į laikraštėlį.

Kviečiame šiais metais skirti 2 % pajamų mokesčio Upytės Šv. Karolio Boromėjaus parapijos išlaikymui.

Šiam tikslui reikia užpildyti nustatytos formos prašymą.

Nuoširdžiai dėkojame visiems tikintiesiems, kurie savo parama ir aukomis gali prisidėti prie parapijos išlaikymo.

*Parapijos administratorius kun. dr.
Gediminas Jankūnas*

Mokytojas Mykolas Antanaitis

Saulutė – Genovaitė Markauskaitė

Seniai virpėjo mintis daugelyje širdžių turėti leidinį apie savo kraštą ir jos apylinkes, to krašto istoriją bei nusipelnčius žmones, apie kaimą, kuriame užaugau. Manau, kiekvienam iš Mūsų brangi praeitis, jos šaknys – kodėl mes esame čia, kodėl čia praleidome vaikystę, kas mes esame ir kokie įvykiai įtakoja mus. Krekenava įsikūrusi reto grožio aplinkoje, daug kuo pagarsėjusi. O kur dar apylinkės kaimai? Oreliai, Rabikiai, Gudžiūnai ir dešimtys kitų...

Ieškodami atsakymo susibūrėme ir pradėjome rinkti medžiagą: tai garbaus amžiaus mokytoja, visuomenininkė Bronė Varkulevičienė, gerb. mokytojo Mykolo Antanaičio giminaitė kraštotyrininkė Alma Ambraškaitė ir poetė Saulutė – Genovaitė Markauskaitė. Ar knyga išvis šviesą, priklausys dar ir nuo to, ar atrasime rėmėjų. Bet medžiaga įdomi, kai ką galėčiau pavadinti „deimanto kristaliukais“.

Štai po daugelio metų jau subrendusios nežinomos autorės iš Orelių kaimo – pirmos laidos Mokytojo Mykolo Antanaičio mokinės laiškas „Prisiminimai“. O, kad mes šiandien tokie būtume...

„Mūsų Mokytojas buvo labai geras mokytojas, bet ir labai geras žmogus. Jis labai mylėjo savo mokinius. Negailėdamas savęs, savo laiko, kartais beaiškinant ir temti pradėdavo, tada kam toliau namai, siūsdavo palydėti savo brolio vaikus. Jie kartu mokėsi. Kai kuriems duodavo knygas ir sąsiuvinius veltui, užmokėdavo pats. Nepaklusnius pabardavo, pabausdavo, paragindavo. Gal ir knygų buvo mums skirta daugiau negu kitoms mokykloms. Atsimenu ant viršelio vienai knygai buvo parašyta, tinkanti ketvirtam skyriui ir pirmai klasei. Kaip jam sunku buvo palikti mus mokinius, išvažiuojant inspektoriauti. Jis sakė: „Aš su jumis tikėjas kalnus verst, o dabar tenka jus palikti“. Jis, kiekvieną atkirai iš eilės, verkdamas mus į kaktą, kaip tėvas bučiavo, žegnojo sakydamas „dovanok“. Ir išeidamas su ašarom, dar kartą peržegnojęs, mus visus palaiminęs, verkdamas išėjo iš klasės. Ir mes visi verkėm. Labai mylėjo Orelių ir savos apylinkės pažįstamus žmones. Kam tik kokia bėda, ar serga žmogus ar gyvulys, skuba Jis su vaistais ir patarimais. Ar kam laidotuvės, ar gaisras, ar armijon važiuoja, ar krito gyvulys, visus šelpė, savęs nežiūrėdamas. Gyveno labai sunkiai, labai taupiai, nežiūrėjo madų, nesipuošė.

Tęsinys kitame numeryje

Jis išėjo, bet jo darbai išliks amžinai

Genovaitė Ropienė

Apie Anapilin išėjusius žmones arba nieko nekalbėti, arba tik labai gerai. Apie jau mirusį Joną Žilevičių negalime nieko nekalbėti, nes jis paliko gilų pėdsaką ne tik Krekenavai, bet ir respublikiniu mastu.

Jonas Žilevičius gimė 1921 m. nuošaliame Rabikių kaime, Krekenavos seniūnijoje, neturtingų valstiečių šeimoje. Be galo mylėjo savo tėvus, tėviškę, troško mokytis. Dirbdamas sunkiomis sąlygomis, kartais be duonos kąsnio, baigė Kauno medicinos felčerių mokyklą. Dirbo Šventibrastyje, Pagirių ambulatorijoje. Nuo 1958 m. pradėjo dirbti Krekenavos ambulatorijoje medicinos felčeriu. Atostogų metu dirbo ir Krekenavos ligoninėje. Buvo labai darbštus, švelnus ligoniams, „mūsų daktariuku“ buvo vadinamas. Su arkliuku ar dviračiu (kitos transporto priemonės nebuvo) aplankydavo ligonius tolimiausiuose kampeliuose. Už savo pinigus jiems pripirkdavo vaistų ir išdalindavo, nes ne visi galėdavo jų nusipirkti. Jono namų durys dieną ir naktį visiems buvo atviros, bet kada iš jo galėjai sulaukti pagalbos. Dažnai duodavo kraujo neatlygintinai, buvo apdovanotas Garbės Donoro medaliu.

Labai mylėjo žemę, gamtą, grožėjosi ja. Buvo baigęs 4 agronomijos kursus buvusioje Kauno žemės ūkio akademijoje (dabar Kauno Aleksandro Stulginskio

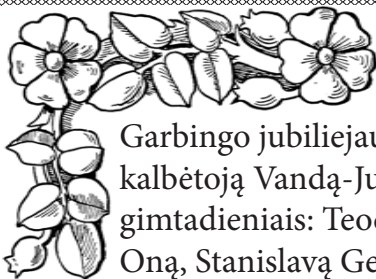
universitetas), bet dėl garbaus amžiaus toliau mokytis neįstengė.

Pats priklausė kraštotyrininkų organizacijai, būrė narius. Su kraštotyrininkais subūrė Jonų ir Janinų draugiją, sukūrė vėliavą. Paroduodavo užaugintą karvę ar kiaulę, kad galėtų statyti paminklus. Jis įamžino ir su žmonių pagalba pastatė paminklus Maironiui, 1863 m. sukilimo dalyviui kunigui A. Mackevičiui, liaudies menininkui V. Svirskiui, poetei V. Valsiūnienei (jos gimtinėje Žydelių kaime). Jonas Žilevičius rinko akmenis, girnapses. Jo dėka dabar turime atgaivintas Švenčiuliškių kapinaites. Jose istorijos įvykiams atminti ir įvairiomis progomis pastatyti koplytstulpiai, paminklai, paminkliniai akmenys, įamžinti knygnešiai, savanoriai, tremtiniai, Krekenavos 600-osios metinės. J. Žilevičius surinko sušaudytų partizanų ir savanorių pavardes ir juos įamžino paminkluose iš girnų.

Rūpinosi vietos šaulių organizacijos gyvenimu, buvo garbės šaulys. Pats daug skaitė, sukaupe ir paliko didelę asmeninę biblioteką, savo gimtinės metraščių.

Už tai, kuo mes šiandien didžiuojamės, - kad Krekenava išgarsėjo toli už jos ribų, Jonui Žilevičiui buvo suteiktas rajono Garbės piliečio vardas.

Tie jo pasodinti ažuolai ilgai primins ir ateinančioms kartom, kad tai buvo žmogus, kuris labai mylėjo žmones ir savo tėvynę Lietuvą.

Sveikiname:

Garbingo jubiliejaus proga Gyvojo Rožinio kalbėtoją Vandą-Juliją Ropienę ir su gimtadieniais: Teodorą Viktoriją, Marytę Oną, Stanislavą Genovaitę, Bronislavą Elena, Genovaitę Oną, Gemutę Genovaitę. Visoms linkime, kad su Švč. M. Marijos užtarimu ir Dievo palaima, Jūsų gyvenimo traukinys dar ilgai riedėtų iš vienos stotelės į kitą!

2012 metų vasario mėnesį susituokusieji:

**Marijus Vasiliauskas
Ir
Neringa Jurgaitytė**

Lydėkime Jus maldose.

Kviečiame šiais metais skirti 2 % pajamų mokesčio Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijos išlaikymui.

Šiam tikslui reikia užpildyti nustatytos formos prašymą. Prašymo formą ir išsamesnę informaciją galite rasti voke.

Nuoširdžiai dėkojame visiems tikintiesiems, kurie savo parama ir aukomis gali prisidėti prie parapijos išlaikymo.

*Parapijos administratorius kun. dr.
Gediminas Jankūnas*

Kviečiame:

Sunkiai serga mūsų parapijietė, ilgametė
bažnytinio choro giesmininkė Marytė
Krikščiūnienė. Kviečiame pasimelsti, kad Švč.
M. Marija suteiktų jai stirybės nugalėti ligą.

2012 metų vasarį iškeliavusieji į amžinybę:**Krekenavos parapijoje:**

Jadvyga Tizenhausienė, 84 m.

Emilija Mažeikienė, 86 m.

Genovaitė Štarienė, 92 m.

Stanislovas Kavaliūnas, 45 m.

Stanislava Galvelienė, 76 m.

Marijona Veliūkienė, 81 m.

Jonas Tautkus, 101 m.

Upytės parapijoje:

Teklė Grigaravičienė

Ona Gylienė, 61 m

Prisiminkime juos maldose.

Šv. Mišių laikas:**Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų
bazilikoje:**

Sekmadeniais: 10.00, 12.00

Šiokiadieniais: 18.00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadeniais: 10.00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

I, III mėnesio sekmadienį: 14.00

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS ŠV. MIŠIŲ LAIKAS

Balandžio 5 d. – Didysis Ketvirtadienis. Paskutinės vakarienės Šv. Mišios Krekenavoje – 18 val., Upytėje – 16 val.

Balandžio 6 d. – Didysis Penktadienis. Kristaus kančios pamaldos Krekenavoje – 18 val., Upytėje – 16 val.

Balandžio 7 d. – Didysis šeštadienis. Velyknačio apeigos Krekenavoje – 21 val., Upytėje – 18 val.

Balandžio 8 d. – Kristaus Prisikėlimo iškilmė – Šv. Velykos. Prisikėlimo Šv. Mišios ir procesija.

Krekenavoje – 8 val., Upytėje – 10 val., Vadaktėliuose – 12 val.

**Memorialas visų patriotų, lageriuose ir kalėjimuose nukankintų
už Tėvynę**

Ne, nenorim nužengti į žemę be vienintelio žvilgsnio į dangų.
Psakyki, dangau, kas Tėvynėj? Pasakyki, dangau, ką matai?
Ar pražysta dar baltos alyvos mūsų gimtųjų sodybų palangėj,
Ar tik skambina karcerių raktai, skamba tarytum varpai?

Mes seniai valandų neskaičiuojam. Skamba raktai ir kaip beatspėti
Praskambės jie šį kartą pro šalį ar prie durų plieninių sustos.
Pasakyki, dangau, kas Tėvynėj? Ar dar tiesiasi kelias smėlėtas
Iš šalies tolimiausių kampelių iki Sostinės mūsų gintos?

Ar dar liko Tėvynėj gyvųjų, ar tik kaulai jų baigia supūti?
Dieve, gink šitą mažą saujelę nuo žiauriausio likimo nagų...
O, kad sunkiosios karcerio durys kada nors prasivertų truputį
Ir po skambesį raktų praleistų plačią erdvę Tėvynės laukų!

Paskutinės gyvenimo dienos išbyrės pro pirštus tartum smėlis,
Kai nutils visos giedančios širdys, te Tėvynės širdis nenutils.
Mes išeisim pro lagerių siaubą savo vėliavą narsiai iškėlę,
Mes išeisim pro sienas kalėjimų, nors mums niekas kapų nesupils.

Mes sulauksim, tik tiek, kad ne šičia, tos šlovingos dienos, kada senos
Mūs tikėjimo likusios šaknys vėl palčiausiu medžiu sužaliuos
Ir nusvirs sunkiai šakos nuo vaisių, ir nebus mūsų dangūs aptemę,
Ir iš naujo vėl lūpų milijonai mūsų brangujį himną giedos.

Tegul būtume dingę be ženklų, tegul būtume plėnimis virtę,
Bet vis viena gyvensim Tėvynėj, grumsteliu jos laukų pakrašty...
Skamba raktai arčiau vis kas kartą, kviesdami mus atgimti per mirtį,
Savo amžiną viltį perduoti tiems, kas mūs atminimo verti.

Karina

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altarista kan. Petras Budriūnas

Raštinė - Bažnyčios g. 18, Krekenava,
Panevėžio rajonas
Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58
el.paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753

**Darbo valandomis klebonijoje Jus pasitiks
referentė Eglė.**

Caritas - Akvelina Pogužinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis - Gema Plėštytė,
tel. (45) 593 226

**Religinių spaudinių, žvakių ir kt.
dievocionalijų įsigijimui kreiptis** -
Irena Teresė Kvedienė, tel. +370 615 89171

Už procesijų organizavimą atsakinga sesuo
Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė - Virginija
Kavaliauskienė, tel. +370 612 02315

Upytės vargonininkė - Pranutė Adomaitienė,
tel. (45) 570 616

Krekenavos zakristijonas - Gediminas
Kaspariūnas, tel. +370 688 91390

Upytės zakristijonas - Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Laikraštėlių leidžia Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikos parapijos redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Parenti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 70 Lt., išleista - 238 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki balandžio 15d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com

Dėkojame už Jūsų paramą!